

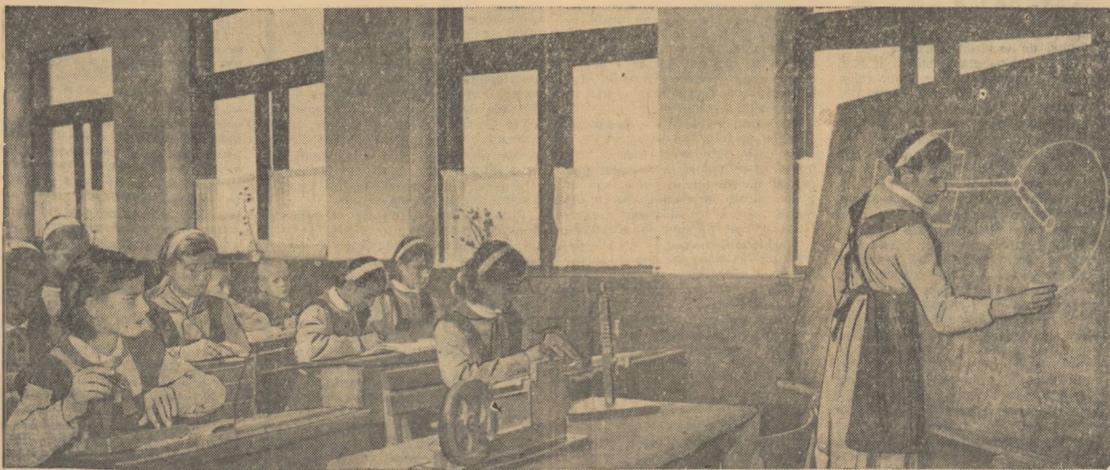
Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățămînt și Cultura

Anul X, Nr. 486

Vineri 3 octombrie 1958

4 pagini 25 bani

Un desen corect dovedește buna cunoaștere a materiei. (La școala de 7 ani din comuna Calugăreni, raionul Vidra).

Legătură între școală și familie

Peste 300 părinți au participat la ședința care a avut loc, de curînd, la școala medie din Horezu. După conferința „Școala și familia” prezentată de tov. M. Mazilu, directorul școlii, a fost ales noul comitet de părinți. Printre alte măsuri importante, planul de muncă al noului comitet de părinți prevede amenajarea unui atelier școlar, sprijinirea direcțiilor în acțiunea de aprovizionare pentru iarnă a internatului.

M. MIHAIESCU
comuna Dăești, raionul Bălteni

Experimentări în cadrul gospodăriei didactice

În cadrul gospodăriei didactice a centrului școlar agricol din Sibiu, a luat ființă de curînd un centru experimental. Experimentele de pînză acum au avut ca obiectiv creșterea unor soiuri de cereale și legume. Ucenicii și elevii conducerii profesori au obținut astfel rezultate deosebite. În cadrul acestui centru s-a realizat și o lucrare deosebită de interesantă, care a avut ca obiectiv creșterea și reproducerea unor soiuri de porumb etc.

Cadrul didactic de la centrul școlar agricol din Sibiu desfășoară în acest sens un boagă schimb de experiență prin corespondență cu profesorii școlii agricole din Dăbâlni, din Republica Democrată Germană.

Prof. I. DRAGOȘ
Sibiu

Pentru îmbunătățirea muncii pionierilor

De curînd în raionul Lipova a avut loc o consfățuire organizată de comitetul raional U.T.M. și de secția raională de învățămînt și cultură. La consfățuire au participat instructorii superiori de pionieri și secretarii organizațiilor de bază U.T.M. din școli.

Cu acest prilej s-a preluat Hotărîrea Plenară a V-a a C.C. al U.T.M. cu privire la unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii organizației de pionieri.

Participanții la consfățuire și-au manifestat hotărîrea de a sprijini în mod mai temeinic munca pionierilor, mai ales în ceea ce privește educarea patriotică a copiilor, organizarea concursurilor culturale-artistice, a concursurilor „Să ne cunoaștem ținuțul natal”, „Micii naturalisti”, „Micii tehnicieni” precum și în organizarea spartachiadelor pionierilor și școlărilor.

FRANCISC WILD
Lipova

Probleme ale predării cunoștințelor agricole

În generalizarea învățămîntului de 7 ani în toate localitățile rurale unde există astfel de școli și prin introducerea „cunoștințelor agricole” ca materie de studiu în clasele V-VII din mediul sătesc, se înfrunțau învățămîntul agricol de masă. Pentru tinerii din școlile sătești „Cunoștințele agricole” vor face parte din cultura lor generală, ca și matematica, geografia sau istoria. Astfel, știința agricolă, cu tot complexul ei de cunoștințe, începe să pătrundă tot mai larg în satele noastre, să devină un bun cultural al tinerimii noastre.

O mare parte dintre absolvenții școlilor de 7 ani din mediul rural vor constitui în viitor marea masă a lucrătorilor agricoli. Din acest punct de vedere, cunoștințele agricole capătă o însemnătate deosebită, practică, împreună cu celelalte materii de învățămînt. Ele vor contribui la înarmarea tineretului satelor noastre cu cunoștințe științifice în domeniul viitorului lor indelecinic.

Scopul predării cunoștințelor agricole în școlile de 7 ani sătești este de a da tinerilor o pregătire agricolă de bază, astfel ca la absolvirea școlii ei să poată lucra în agricultură. Prin predarea cunoștințelor agricole, nu se va urmări pregătirea de profesioniști sau specialiști, aceasta fiind menirea școlilor de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ci creșterea unor tineri care la absolvirea școlii, încadrîndu-se în munca agricolă, să se poată orienta cu ușurință în acest sector de activitate.

În agricultura socialistă nu există limite legate de plantă și de sol pentru producerea de recolte cât mai rîdicute. Cu atît, trebuie bînză cunoașterii factorii care condiționează creșterea producției, trebuie cînușit obiectul asupra căruia se acționează, în ce măsură și cînd trebuie să se intervină.

Știința agricolă se întemeiază pe un complex de discipline și împreună cu practica agricolă formează o unitate, condiționîndu-se reciproc. Orice lucrare în agricultură este precedată și pregătită de o altă lucrare, după cum ea precede și pregătește lucrarea ce urmează. De exemplu, orogul de toamnă este pregătit de desmîșirare, care la rîndul ei pregătește lucrarea de însămînțare din primăvara următoare.

Din cele arătate, rezultă că noua disciplină, introdusă în școlile de 7 ani, trebuie să dea elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe (după cum este și agricultura însăși), împreună cu explicarea științifică a fenomenelor naturale. Aceasta nu înseamnă să încercăm elevii cu cunoștințe multiple și grele în domeniul științelor agricole. Materia trebuie predată, desigur, după indicațiile programului și manualului. Este însă important ca profesorii să aplice activ și creator programa, adaptînd-o la realitățile și condițiile locale. Aceșoi însemnătate în predarea cunoștințelor agricole o are formarea unei concepții realist-științifice la elevi prin prezentarea continuă a legăturii dialectice ce există între părțile componente ale procesului de producție în agricultură. Aceasta condiție esențială se poate realiza prin respectarea unor cerințe specifice învățămîntului agricol, după cum se arată în cele ce urmează.

Din necesități de predare, programa este fragmentată pe capitole și specialități, dar ce cere ca diferitele cunoștințe predate separat să fie încontinuu asamblate în sinteză și concludii unitare, păstrîndu-se în permanență legătura cu celelalte capitole. În predarea cunoștințelor agricole orice nouă temă trebuie să fie introdusă în complexul celorlalte cu-

noștințe. De exemplu, tema privitoare la lucrările de primăvară ale solului nu se va trata numai din punct de vedere al execuției lucrărilor respective, ci se va cere la elementele care le condiționează și cu scopul lor, care este acela de a păstra apa în sol și de a-l pregăti pentru primăvara următoare. De aceea, această temă se va conexează cu cunoștințele despre caracterul climatic al primăverii (anotimp secetos, în general), cu acelea despre starea apei în solul arabil, despre cauzele care duc primăvara la pierderea apei: din sol, despre starea în care trebuie să se găsească solul arabil pentru a primi sămînța etc. După aceasta va urma explicarea lucrărilor propriu-zise. Tot în cadrul temei de mai sus, profesorul va vorbi elevilor și despre celelalte lucrări de primăvară (grăpăritul semănturilor, tăvălugul, aplicarea îngrășămintelor etc.), realizîndu-se astfel legătura dintre cunoștințele predate și tema următoare.

Cunoștințele teoretice trebuie legate nemijlocit de viață, de practică, în condițiile specifice locale. Nici nu se poate concepe predarea cunoștințelor agricole fără verificarea lor în practică, fără completarea lor prin aplicații practice pe lotul școlar, pe cîmp sau în livadă, în laborator sau în creștăria de animale. Practica trebuie să constituie o acțiune permanentă și coordonată care să nu urmărească numai scopuri demonstrative, dar și educative. Ea trebuie să fie totodată și o acțiune productivă. Spre exemplu, aplicația practică despre cultura unei plante de grădina începe

cu mult înainte de semăntul ei, încă din toamna precedentă, de la recoltarea și alegerea sămînței, păstrarea ei peste iarnă etc. și se continuă pînă la recoltare, inclusiv valorificarea producției prin vînzare sau consum. În această perioadă, practica elevilor nu se va mîrgini numai la efectuarea lucrărilor curente cerute de cultura respectivă, ci vom face demonstrații sau experimentări cu diferite soiuri spre a se constata care dintre soiuri e mai productiv. Tot în cadrul aplicațiilor practice, elevii vor face cunoștință cu unele cauze primare ale forței de muncă necesară pe unitatea de suprafață, la prețul de cost etc. În această direcție le va veni în ajutor predarea cunoștințelor de matematică în strînsă legătură cu însușirea cunoștințelor agricole.

Verificarea și completarea cunoștințelor predate se poate face nu numai direct prin observarea fenomenelor în natură inconjurătoare, ci și geografice, de pildă, dar și pe bază experimentală. Astfel, la lecțiile practice de combaterea dăunătorilor culturilor de legume profesorul va folosi natura inconjurătoare pentru recunoașterea și studiarea insectelor și pentru a observa modul cum ele atacă plantele etc. În grădina școlară, se vor executa lucrări de combatere a dăunătorilor după un plan bine organizat.

PETRE STANULESCU

(Continuare în pag. 2)

Atelierul școlii din Tîrgoviște

În ultimii doi ani, elevii școlii medii nr. 3 din Tîrgoviște s-au deprins să minuiască bine unelte, să confecționeze o serie de piese, au învățat să respecte disciplina în timpul lucrului, au îndrăgit activitățile practice.

Toate aceste rezultate obținute în activitatea practică se datoresc faptului că, încă din primul an al introducerii elementelor de politehnice, s-au creat în școlii condiții de muncă dintre cele mai bune, s-a acordat atenția cuvenită organizării activităților practice, li s-a cultivat elevilor dragostea pentru munca direct productivă.

Săile în care se află cele două ateliere — de lăcătușerie și de timplărie — sînt mari, luminoase. Cu sprijinul ministerului, al întreprinderilor din oraș și în special al uzinelor metalurgice „Gh. Gheorghiu-Dej” care patronază școala, cu ajutorul părinților elevilor, prin strădania conducerii școlii și a cadrelor didactice, cele două ateliere, prevăzute cu cite 20 de locuri de muncă fiecare, au fost înzestrate cu mobilier, cu unelte și mașinile necesare. De curînd, pe lângă atelierul de lăcătușerie a fost creată o forță acționată cu gaze, care dă elevilor posibilitatea de se deprînda cu prelucrarea la cald a metalelor.

Prețindîndu-se omnesse ordinea și curățenia. Unelte, mașinile, mobilierul sînt bine întreținute. Pe pereții sînt afîrnate planșe demonstrative ilustrand diferite operații, de la trăsare pînă la asamblare. Fixate pe panouri sau în dulapuri, se pot vedea diferite piese care au fost confecționate de elevi în anul școlar trecut. Elevii au lucrat însă mult mai mult decît ceea ce se poate vedea în atelier. Unele obiecte de uz casnic confecționate de ei au fost va-

lorificate, în timp ce un număr însemnat de scule, executate tot de elevi, au fost donate unor școli din oraș și din raion care liși organizează ateliere cu mijloace locale. Așa, de pildă, anul trecut s-au dat școlilor mai multe truse complete de scule, iar la începutul acestui an, școala medie nr. 3 a donat școlii medii nr. 1 și școlii de 7 ani nr. 2 din localitate unele necesare organizării a cite 20 de locuri de muncă fiecare. Au fost astfel donate 40 de ciocane, 40 dălii, compasuri de interior și exterior, dornuri, punctatoare etc. De curînd, s-au mai trimis școlilor un număr de 200 săpăgiți — executate tot în ateliere — pentru lucrul pe parcelele experimentale.

Conducerea școlii și maistrul nu se mulțumesc cu rezultatele pe care le-au obținut pînă acum. Ei se străduiesc să îmbogățească atelierele existente, să creeze altele noi, pentru ca acțiunea de politehnizare să se poată extîndea tot mai mult. Încă din anul trecut, conducerea școlii s-a preocupat de crearea unui atelier pentru mașini (tractoare și mașini auto) în care urmează să facă practică elevii clasei X-a, în cea de a doua jumătate a anului școlar. Cu ajutorul întreprinderilor din localitate și al părinților elevilor, acest atelier a și fost înzestrat cu cele mai importante piese auto (cap de motor, buji, frîne, pistoane etc.) urmind că în citeva luni să se îmbogățească cu noi piese.

Tot în acest an, se va construi, prin mijloace proprii, o hală de mașini în care vor fi depozitate mașinile existente (un strung metalic, un strung de lemn, mașină mecanică de găurit, polizor electric, fierăstrău circular, diferite piese auto) cit și cele care vor fi procurate de acum înainte. În felul acesta, cele două ateliere vor deveni mai încăpătoare,

În pag. 2-a

N. S. HRUȘCIOV

Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățămîntului public în U. R. S. S.

(PROPOUNERI EXPUSE ÎN MEMORIUL TOVARAȘULUI N. S. HRUȘCIOV, CARE AU FOST APROBATE DE PREZIDIUL C.C. AL P.C.U.S.)

Dirigințele la clasa a V-a

Dirigințele clasei a V-a se găsește într-o situație deosebită de a celorlalte diriginți, deoarece lucrează cu un colectiv de elevi format în cursul primilor patru ani de școală, de către o singură persoană — învățătorul — care, natural, și-a avut stilul său de muncă și un anumit fel de a fi cu care elevul s-a obișnuit în cursul anilor. O importanță deosebită în munca cu elevii clasei a V-a o constituie felul cum se prezintă profesorul-dirigința în fața clasei sale. „În ochii colectivului — ne spune Makarenko — pedagogul trebuie să apară ca un tovarăș care luptă laolaltă cu ei și în fruntea lor, pentru toate idealurile unei instituții de prim rang”. Acest principiu m-a călăuzit întotdeauna și rezultatele n-au întârziat să se arate. Elevii clasei a V-a, obișnuiți cu învățătoarea lor, la început te primesc cu rezervă și cu oarecare sfială. Afîind în profesorul-dirigința un tovarăș care este gata să-l ajute și să muncească alături de dînsul, copiii capătă curaj, încredere și pornesc cu entuziasm să rezolve orice problemă.

Pentru ca primul meu contact cu elevii să poată constitui un început bun, m-am consultat cu fosta învățătoare a clasei, cîntînd și alți elevi în care se manifestă, în genere, acest colectiv, care sînt succesele obținute de dînsa la clasă, ceea ce sînt greutățile întâmpinate și problemele încă nerezolvate. Din informațiile obținute de la învățătoare, cit și din propriile mele observații, am ajuns la concluzia că elevii clasei a V-a ce mi s-a încredințat în acest an școlar constituie un colectiv omogen, cu copii în general buni, perseverenți în acțiunile lor. Am ezitat în acest colectiv există și copii cu o fire mai deosebită, copii mai sensibili sau mai timizi, pe care trebuie să-l am în vedere în orice clipă. Clasa are și elevi indisciplinai — care, bineînțeles, trebuie supravegheați cu mai multă atenție.

Am căutat să aflu și explicațiile la toate aceste manifestări deosebite. O bună parte din cauze își au rădăcinile în educația pe care o capătă copiii în familie, în atitudinea părinților față de fiul lor. Și discuțiile cu unii din părinți mi-au confirmat acest lucru. Lipsa de supraviețuire a copiilor din partea părinților sau exigența exagerată față de ei se resimt în comportarea copiilor, în felul lor de a fi. Aceasta înseamnă că va trebui să

dăm o mare atenție muncii cu părinții și în special cu unii din ei.

Faptul că în clasa a V-a elevii au mai mulți profesori și derulează oarecum în primele zile de școală, punîndu-i în situația de a nu ști cum anume să se poartă pentru a scîlăscie cerințele și exigențele profesorului, mi s-a înțeles că un elev să-mi arate că la una din ore profesorul le-a cerut ca atunci cînd intră în clasă toți copiii să aibă pregătite pe bancă maculatorul, cartea, caietul, pentru a nu mai face zgomot în timpul lecției. La ora următoare însă, predată de un alt profesor, acesta și-a arătat nemulțumirea vîzînd atîtea lucruri pe bancă și le-a cerut ca la intrarea lui în clasă să nu găsească nimic pe bancă. Cred că atît elevul în general, dar și profesorii în cerințele lor au avut o atitudine justificată, cerințele fiind diferite pentru materiile deosebite. Ca dirigința, sesizată de această situație emisiat de vorbă cu colectivul de profesori ai clasei, arătîndu-le necesitatea ca fiecare profesor să-și justifice cerințele față de elevi pentru ca aceștia să le înțeleagă.

Discuțiile duse de dirigința cu fiecare profesor în parte și în colectiv sînt necesare și pentru a se stabili un stil de muncă cit mai zropolat. La clasa a V-a, în special, paralel cu predarea lecțiilor noi, o importanță deosebită trebuie să dăm notițelor luate de elevi în clasă. În primele patru clase, elevii nu sînt deprinși încă de a lua notițe, cît și cunoștințele limitate ale elevilor acestei clase fac ca adeseori notițele luate de ei să nu fie bune. În general, elevii sînt tentați să noteze tot ce le explică profesorul. De aceea, în timpul expunerii, pedagogul trebuie să indice elevilor ce să noteze și ce nu. Spre exemplu să noteze ideile principale, ceea ce este esențial, iar lucrurile de amînuț sau cele care sînt spuse de profesor cu intenția de a lămuri ceva să nu fie notate. Primind astfel de indicații, elevii își formează treptat această deprîndere.

Desigur, cercetînd maculatoarele elevilor, profesorii vor putea constata defecțiuni în luarea notițelor. În acest caz trebuie să atragă imediat atenția școlărilor, să-l dea indicații noi asupra felului în care acesta trebuie să-și facă însemnările. Dirigințele însoțite poate să dea elevilor să-și înțeleagă în acest sens. „Cum sînt luau notițe” în acest caz constituie, spre exemplu, o temă ce se poate discuta la ora educativă.

O chestiune de mare importanță în munca îndreptată a elevului o constituie efectuarea temelor date pentru acasă. Materiile clasei a V-a sînt mai complexe, iar calitatea și volumul de cunoștințe fiind diferite de cele ale clasei a IV-a, sistemul de muncă de pînă acum al elevilor devine necorespunzător. De aceea, efectuarea temelor pentru acasă necesită indicații noi din partea fiecărui profesor. Cantitatea temelor e bine să fie în atenția dirigințelor, care atunci cînd observă că școlarii sînt supraîncălcați trebuie să atragă atenția profesorilor. „Cum sînt fac temele pentru acasă” poate constitui un alt subiect de discuție pentru ora educativă, în care atît elevii mai buni cît și cei mai slabi își pot arăta felul lor de muncă, iar dirigințele va indica cele mai bune metode de lucru, dîndu-le sugestii noi.

O preocupare de căpetenie a dirigințelor de la clasa a V-a trebuie să fie stabilirea regimului de zi al elevului. În ședințele cu părinții, am constatat tendința acestora de a cere copilului să-și facă temele imediat după ce sosește seara acasă (clasa mea are cursuri după-amiază). Acest procedeu nu este indicat. Elevul, neobisnuit cu ritmul de muncă de 5 ore consecutive și cu condițiile noi de muncă în clasa a V-a — unde

OTILIA CALANCEA
dirigința la Școala de 7 ani nr. 95 din București

(Continuare în pag. 2)

Trei școli noi

Decenii de-a rîndul locurilor comunei Zece Hotare din raionul Aleșd au fost lipsiri în întunericul neștiinței de carte. În trecut comuna nu avea școală. Azi, în această comună există trei școli elementare în care sînt cuprinși toți copiii de vîrstă școlară.

VIOREL COSMA

V. BECZY
Oradea

Școala recent construită în comuna Zece Hotare.

V. POPOVICI

(Continuare în pag. 2)

Cu privire la întărirea legăturii dintre școală și viață și la dezvoltarea continuă a învățământului public în U. R. S. S.

(Propuneri expuse în memoriul tovarășului N. S. Hrușciov care au fost aprobate de Prezidiul C. C. al P. C. U. S.)

Educația tinerii generații, chemată să înalte edificiul marelui a societății comuniste, este o chestiune de importanță primordială. Deosebit de important este rolul învățământului în perioada actuală, când fără folosirea cea mai largă a celor mai noi realizări ale științei și ale tehnicii moderne nu este posibilă dezvoltarea cu succes a economiei naționale a țării. În cuvântarea pe care am rostit-o la Congresul al XIII-lea al Comsomolului am expus câteva considerații în legătură cu această problemă de importanță vitală. Cred că ar fi folositor să expun în mod mai amănunțit considerațiile principale în legătură cu îmbunătățirea întregului sistem de învățământ public din țară.

Fără îndoială că în cei 40 de ani de putere sovietică învățământul mediu și superior din Uniunea Sovietică a realizat mari succese. Dacă în Rusia pre-revoluționară din anul 1914, în școala elementară și medie învățau doar 9.600.000 de tineri, în anul de învățământ 1957-1958 numărul elevilor din școlile noastre de cultură generală a fost de 28.700.000, iar numărul celor care urmează cursurile școlilor pentru adulți — de 30.600.000. În această perioadă numărul elevilor din clasele mari ale școlilor medii a crescut de aproape 40 de ori. Deosebit de mari sînt succesele obținute de învățământul public într-o serie de republici unionale, a căror populație a fost în trecut aproape în între-

gime analfabetă. De pildă, în școlile din R.S.S. Uzbekă învățau acum peste 1.300.000 de oameni, în timp ce în 1914 pe actualul teritoriu al Uzbekistanului existau ceva mai mult de 17.000 de elevi.

Considerabile sînt de asemenea succesele obținute în domeniul învățământului superior și mediu de specialitate. În Rusia pre-revoluționară cursurile instituțiilor de învățământ superior și ale școlilor tehnice erau urmate doar de 182.000 de studenți, în timp ce în prezent numărul lor este de peste 4.000.000. Școlile noastre superioare au pregătit cadre remarcabile de intelectuali sovietici — de ingineri, agronomi, zootehnicieni, învațatori, medici și alți specialiști. În prezent, în Uniunea Sovietică lucrează aproximativ 6.800.000 de specialiști cu studii de specialitate superioare și medii. Succesele noastre în toate ramurile economiei naționale, realizările remarcabile ale oamenilor de știință, inginerilor și tehnicienilor sovietici a căror muncă a îmbogățit patria sovietică și întreaga omenire cu descoperiri de importanță mondială, se datoresc în mare parte faptului că școala superioară sovietică a putut pregăti cadre calificate, în stare să rezolve sarcinile cele mai complexe și de răspundere.

Cu toate acestea nu putem fi mulțumiți de starea de lucruri și de însuși sistemul învățământului superior și mediu.

Este util să fie rezolvate aceste probleme de fiecare republică unională independent fiindu-se seama de condițiile specifice. Trebuie de asemenea studiat în mod serios conținutul programului și organizarea orelor în aceste școli. În școala de opt ani, în prima etapă a învățământului mediu principală atenție trebuie acordată studiilor bazelor științelor, pregătirii politice și educării prin muncă, educării eticii comuniste, pregătirii fizice a copiilor și dezvoltării la ei a simțului esteticului. Nu trebuie admise supra-aglomerarea elevilor, care se rasfrînge în mod nefast asupra sănătății lor.

Trebuie să se lîne seama și de specificul muncii femeilor. În țara noastră bărbații și femeile la o muncă egală în cantitate și calitate primesc o retribuție egală. Totuși, în urma condițiilor de viață specifice, femeile au multe alte obligații cu totul inevitabile de a îngriji copiii, de a duce gospodăria, în-ori oarecare măsura de a găti. Pe viitor se va dezvolta și mai mult alimentația publică. Dar probabil și în muncă alimentația publică trebuie să se dezvolte și mai mult. De aceea încă în timpul învățământului în școala tinerilor trebuie să se învețe arta culinară, croitoria și alte activități specifice femeilor. Toate acestea trebuie prezentate în programele învățământului școlar. Trebuie îmbunătățită în mod serios baza materială a școlilor, trebuie îmbunătățit în sfîrșit munca alternantă a tinerilor, trebuie asigurată școlii materialul didactic modern.

A doua etapă a învățământului mediu se poate deslășui în două direcții. De pildă, după ce elevii au absolvit școlile de 7-8 ani, în următorii 2 sau 3 ani accentul principal să fie pus pe învățământul profesional special.

În unele și centrale muncitorești, asociații muncitorești, comitete care au absolvit școlile de 7-8 ani ar trebui să lucreze în școlile de tip „școli pe lângă fabrică și uzină”. El vor continua învățarea, dar această învățare să fie în strînsă legătură cu învățământul profesional, să aibă elevii să dețină cunoștințe în producție și să participe la muncă în condiții de muncă în fabrică sau în uzină.

La școlile științifice elevii, după ce au absolvit școlile de 7-8 ani, trebuie să lucreze în uzinele muncitorești și să participe la producție în condiții de muncă în fabrică sau în uzină. În unele și centrale muncitorești, asociații muncitorești, comitete care au absolvit școlile de 7-8 ani ar trebui să lucreze în școlile de tip „școli pe lângă fabrică și uzină”. El vor continua învățarea, dar această învățare să fie în strînsă legătură cu învățământul profesional, să aibă elevii să dețină cunoștințe în producție și să participe la muncă în condiții de muncă în fabrică sau în uzină.

PROBLEME ale predării cunoștințelor agricole

(Urmare din pag. 1)

Elevii trebuie îndrumați să experimenteze diferite metode de combatere sau a vedea care metodă este mai eficientă în condițiile locale. Folosind toate mijloacele care stau la îndemîna — natură, laborator, lotul școlar — profesorul va realiza lecții bune, eficiente. Prin folosirea integrală a mijloacelor pe care specificul lecțiilor practice agricole le cere, se respectă totodată principiul pedagogic elementar, după care cunoștințele nu trebuie preluate ca niște dogme sau precepte imbuabile, ci trebuie să se asimileze pe baza activității creatoare a elevului.

Pentru îmbinarea teoriei cu practica este necesar ca în predarea intrinsec activităților agricole din școală și cea din regiunea sau satul respectiv. De exemplu, dacă gospodăria agricolă colectivă din satul respectiv își îndreaptă economia către dezvoltarea pomiculturii și viticulturii, avînd condiții favorabile pentru aceste ramuri de producție, va trebui ca și în școală, pe lângă cunoștințele prevăzute de programa școlară pe anul 1958-59, elevii să fie pregătiți și pentru problemele pom-viticoale ale regiunii respective, în cadrul activităților de folos obște.

În predarea cunoștințelor agricole trebuie să se lîne seama de problemele principale ale regiunilor naturale și de diferențele care se creează în funcție de condițiile naturale locale, de climă și sol. Programul de învățămînt și manualul nu precizează regulile generale, care formează elementele fundamentale ale științei. Agrotehnica este însă diferențiată după condițiile locale, iar predarea ei în funcție de aceste condiții cade în sarcina profesorilor respectivi. De aceea capitolele privitor la lucrările solului, de pildă, trebuie să se precizeze în raport cu specificul regiunii. Spre exemplu, în regiunile secetoase de câmpie, se va arăta că aceste lucrări fac parte dintr-un complex de măsuri care au ca scop lupta împotriva secetei, pe cînd în regiunile de dealuri, unde terenurile în pantă sînt spălate de apele ploilor, aceleași lucrări fac parte din al complex de măsuri care au ca scop combaterea eroziunii și conservarea solului.

Folosind în mod creator indicațiile programelor și manualelor, profesorii vor putea pregăti un tineret capabil să facă față problemelor agriculturii, muncitorii agricoli care să contribuie la dezvoltarea mai departe a agriculturii țării noastre pe baze socialiste,

Despre școala medie

Școlile noastre de învățămînt general suferă din cauza faptului că am înprounțat foarte mult de la gimnaziile dinaintea de revoluție, al căror scop era să dea absolvenților o anumită sumă de cunoștințe abstracte, suficiente pentru obținerea diplomelor de maturitate. Pe atunci statul și școala nu se interesau care va fi viitorul absolvenților.

În țara noastră a fost trasată și se desfășoară sălina ca tineretul să urmeze obligatoriu școala medie. Ne străduim ca întregul nostru tineret, milioane de tineri și tinere, să absolva școala medie de zece ani. Firește că nu toți aceștia pot fi cuprinși de instituțiile de învățămînt superior și de instituțiile de învățămînt mediu de specialitate. Ar fi o absurditate să ne propunem sarcina ca toți tinerii și tinerele care au absolvit școala medie să urmeze neapărat instituțiile de învățămînt superior.

În prezent însă școala noastră de zece ani nu rezolvă sarcinile pregătirii tineretului pentru viață, ci îl pregătește numai pentru a urma instituțiile de învățămînt superior. În rîndurile tinerilor care au absolvit școala medie, precum și în familiile, în colectivele pedagogice ale școlilor seriale părerea că așa și trebuie să fie, că rolul școlii noastre medii este doar de a asigura completarea instituțiilor de învățămînt superior.

Viața a arătat încă de mult că această concepție asupra școlii medii este nejustă. Și înainte, o parte considerabilă de tineri și tinere absolvenți ai școlilor medii nu intrau în instituțiile de învățămînt superior. În ultimii ani, dat fiind că școlile de zece ani sînt absolvite de un număr crescînd din elevi, în instituțiile de învățămînt superior intră o mică parte de tineri și tinere. Majoritatea lor, după ce absolvă școala medie și obțin diploma de maturitate, se dovedesc a fi nepregătiți pentru viață și nu știu pe ce drum să apuce. În condițiile actuale noi putem primi anual aproximativ 450.000 de persoane din care la cursurile de zi — aproximativ jumătate. Majoritatea însă a tinerilor care au urmat școala de zece ani, după absolvirea ei se dovedesc a fi nepregătiți pentru viața practică. În perioada dintre 1951 — 1957, peste 2,5 milioane de absolvenți de școli medii nu au putut intra în instituțiile de învățămînt superior și școlile medii tehnice. Numai în anul 1957 au rămas în afara instituțiilor de învățămînt superior și școlilor tehnice peste 800.000 de absolvenți de școli medii.

Acești tineri și tinere nu cunosc producția din cauză că programul de învățămînt în școlile medii este rupt de viață iar societatea nu știe cum să folosească mai bine acești tineri plini de forțe. Cred că o asemenea situație trebuie să ne dea în mod serios de gîndit.

Poate oare cineva să considere justă o asemenea situație? Mulți tovarăși cu care am stat de vorbă și-au exprimat îndoiala în justele sistemele de organizare a învățământului general de zece ani la noi.

Din punct de vedere psihologic este necesar ca în procesul de învățămînt și educație, încă din prima clasă copiii să fie familiarizați cu ideea că ei vor trebui să participe pe viitor la activitatea de folos obște, la munca de creare a bunurilor necesare dezvoltării statului socialist. La noi munca fizică se mai deosebește încă în mod esențial de munca intelectuală și noi am menținat situația cînd se mai dă întîietate acelei părți a tineretului care trebuie să intre neapărat în instituțiile de învățămînt superior și să nu mergea în uzine sau în colhozuri.

La ceilalți sînt aceia care nu au dat dovadă de aptitudini. Aceștia trebuie să mergea în producție. Aceasta nu este de loc just și este în contradicție cu învățătura noastră, cu năzuințele noastre.

Tinerii și tinerele care au absolvit școala medie considera de regulă că singura cale acceptabilă pentru ei este continuarea studiilor în școlile superioare sau cel puțin în școlile de învățămînt mediu special.

Această atitudine boierească, disprețuitoare, nejustă față de munca fizică se manifestă și în familiile. Dacă băiatul sau fata învăță prost atunci părinții și cei din jurul lor sperie co-

piul că dacă nu învață bine, nu va primi medalia de aur sau de argint nu va putea intra în școlile de învățămînt superior și va lucra ca simplu muncitor în uzină. Alunca sînt și cei care se transformă pentru copii într-o adevărată sperietoare. Asemenea înfronțăminte sînt jignitoare pentru oamenii muncii socialisti și egalitate. Nu putem să acceptăm mai departe această înfronțăminte ca în societatea noastră trebuie să se ducă oameni care nu respectă munca fizică, ruși de viață. În societatea socialistă munca trebuie doar apreciată după utilitatea ei, iar simțul nostru nu trebuie să conștientizeze în mod rău pe cineva, în special, pe mamele respect al societății noastre sovietice. Trebuie permanent cultivată în rîndul tineretului ideea că munca productivă este esențială pentru societate, că societatea trăiește prin munca productivă, pentru că numai această creează bunuri materiale. Munca este o necesitate vitală pentru fiecare om sovietic.

Cum pot fi înlăturate toate aceste lipsuri ale școlii noastre?

Trebuie reorganizat cu bărbărie sistemul de educare în școli al generațiilor noastre viitoare.

Este un lucru esențial ca toți copiii care intră în școala să-și însușească ideea, care trebuie să fie în șta, că toți trebuie să se pregătească pentru o muncă folositoare, să participe la construcția societății comuniste. Fiecare muncă prestată în fabrică sau în colhoz, în întreprinderi industriale, în sovhoz, S.M.T., atelere de reparat mașini și tractoare, sau în instituții este o muncă folositoare pentru societate, și este necesară fiecărui om care trăiește și se bucură de bunăstarea societății. Fiecare om care trăiește în societatea comunistă trebuie să aibă obolul muncii sale în construcția și dezvoltarea continuă a acestei societăți. Sarcina principală a școlii noastre trebuie să devină pregătirea generației noastre viitoare pentru viața, pentru munca folositoare, educarea tineretului nostru în spiritul respectului profund față de principala societății socialiste.

Școala este chemată să pregătească oameni multilaterali instruiți, care să cunoască bine bazele științei și în același timp capabili de o muncă fizică sistematică, să educe la tineret năzuința de a fi folositor societății, să participe activ la producția de bunuri necesare societății.

Ce măsuri practice ar fi bine să fie aplicate în această direcție?

După părerea mea, toți elevii fără excepție după terminarea a 7-8 clase ar trebui să fie incluși în munca de folos obște din întreprinderi, colhozuri și a.m.d. Și la case și la școli să se organizeze activități de folos obște în spiritul tradițiilor eroice ale clasei muncitoare și a țării noastre colhozice.

Pentru lichidarea lipsurilor școlii noastre este necesar și posibil ca toți tinerii și tinerele să se pregătească pentru participarea la munca fizică în uzine, fabrici, în colhozuri, sovhozuri, la orice muncă care este folositoare pentru societate, încă în timpul învățământului în școală.

Întregul sistem al învățământului nostru mediu și superior trebuie să fie organizat astfel încît să asigure o bună pregătire a cadrelor — tehnicieni, ingineri, medici, științifici, pedagogici, a cadrelor de muncitori, lucrători în agricultură, a tuturor categoriilor necesare pentru statul nostru. Învățămîntul trebuie organizat astfel încît pregătirea tuturor cadrelor noastre să fie la un nivel mai înalt, mai calificat decît pînă acum.

În acest scop este util să se separe învățămîntul mediu în două etape. Prima etapă va trebui să o constituie școala de 7 sau 8 ani al cărui învățămînt să fie obligatoriu pentru toți. Lucrătorii din învățămînt, numeroși părinți afirmă că școala de opt ani va permite să se rezolve mai bine sarcinile pregătirii învățămîntului general și politice necesare elevilor. Probabil că acest lucru e just, dar

în producție, au intrat apoi în instituțiile de învățămînt superior și terminându-le cu succes lucrează acum ca ingineri în industria, transportul și construcțiile noastre.

În localitățile sătești pentru pregătirea profesională a adolescenților ar putea fi folosită largă rețea a școlilor de opt ani de învățămînt obligatoriu, organizîndu-se pe lângă ele cursuri de un an sau o jumătate de an, la care absolvenții școlilor de opt ani să-și însușească la alegere o profesie sau alta legată de agricultură. Asemenea cursuri ar putea fi organizate de asemenea nemijlocit și pe lângă marile sovhozuri, S.M.T.-uri și stațiuni de închiriat tractoare.

Ca o doua etapă pare a fi mai util învățămîntul tinerilor și tinerele fără a întrerupe munca în producție. Probabil va trebui să avem în producție școli seriale (pe schimb) ale tineretului muncitor. Toți tinerii și tinerele care au venit la viață, dacă vor dori, vor putea să învețe în aceste școli. Într-adevăr trebuie să existe un sistem bine alcătuit al învățămîntului fără frecvență în care problemele studiului elevilor să fie rezolvate cu competență: să fie editate pe larg prelegerile, să fie asigurată materialul didactic corespunzător, să se dea în mod sistematic doritorilor consultațiile necesare.

Trebuie evitată situația în care școlile seriale să-și propună ca sarcină numai pregătirea în vederea admiterii în școlile de învățămînt superior, pentru că în aceste școli vor învăța numai mulți muncitori de tineri de cît sînt necesari pentru completarea instituțiilor de învățămînt superior. Deci se va crea posibilitatea ca elevii să-și însușească nu numai învățămîntul mediu general ci și să-și perfecționeze, să adîncească cunoștințele profesionale exacte a fi muncitori calificați, muncitori calificați și alți muncitori ai societății noastre care să-și însușească cunoștințele învățămîntului mediu special.

Deși la noi, ca și înainte, va fi menținută posibilitatea fiecăruia de a absolva cursurile de învățămînt mediu în cadrul școlii actuale de zece ani, dar nu prin intermediul actualiei școli rupte de viață, ci prin rețeaua de învățămînt seral sau fără frecvență pe care va trebui să o dezvoltăm și să o perfecționăm prin toate mijloacele. Se poate întîmpla astfel ca un tînar sau o tînară terminînd școlile de opt ani să nu simtă necesitatea să învețe mai departe: omul a devenit sau o-a ajuns încă și să-și dea seama de necesitatea absolvirii școlii medii. În sarcina timp înlăturat sau înșiră nu va învăța, va lucra. La o dată tînar se va învî o oarecare lașitate în învățare, dar cînd vor începe în viață și cînd își vor da seama de necesitatea completării învățării lor atunci vor avea întotdeauna posibilitatea de a învăța, de a-și însuși învățămîntul mediu iar în continuare învățămîntul superior.

Astfel, fiecare tînar și fiecare tînară vor putea, după dorință, să absolva învățămîntul mediu complet în școli seriale lucrînd în același timp în fabrici și uzine, participînd la munca, nu neapărat fizică ci și de birou, dar, în orice caz, o muncă utilă societății. Un asemenea sistem de educație va ajuta oamenii să nu se rupe de viață, tinerii și tinerele noastre să pasească în viață ca oameni pregătiți, adevărați oameni ai muncii, al societății comuniste, să participe direct prin munca lor la crearea de bunuri materiale necesare acestei societăți. Trebuie să se înceapă încă din școli pregătirea oamenilor pentru producție, pentru o muncă utilă societății. Trebuie să li se dea pe cît posibil maximum de cunoștințe, iar apoi să fie îndreptați în producție. Lucrînd în producție și învățînd totodată, tineretul își va aranja mai ușor situația în societate, își va da seama de inclinațiile și dorințele sale. El poate să se specializeze într-un domeniu și după ce va lucra în producție se va putea insera în instituțiile de învățămînt corespunzătoare. La început însă el trebuie încercat la cursuri seriale fără să iasă din producție. Rețea și în acest domeniu nu trebuie să existe nici o excepție, indiferent de situația părinților în societate sau de funcțiile deținute de ei.

Cu mult înainte de revoluția proletară V. I. Lenin a arătat că organizarea justă a educației tineretului în socialism este cu puțină învalmă dacă noua generație își îmbină învățătura cu munca în producție. „Pentru a îmbina munca productivă generală cu învățămîntul general, scria V. I. Lenin, este necesar, evident, să se impună tuturor obligația de a lua parte la munca productivă” (vol. 2, pag. 466).

După Congresul al XX-lea al P.C.U.S., în școlile noastre începînd din clasele inferioare a fost introdusă munca, în clasele V-VII copiii învăță cite două ore pe săptămîna în atelerele școlii; în clasele superioare VIII-X au fost introduse cite două ore pe săptămîna de lucrări practice în domeniul agriculturii, minierii, mașinării și electrotehnicii, precum și cite 60-80 ore pe an lucrări practice în producție direct în întreprinderi și în colhozuri. Incontestabil că această este o măsură bună dar este totuși încă departe de a fi o îmbinare a învățării cu munca productivă, ci mai curînd o înfiere generală a elevilor în domeniul diferitelor genuri de munca a celor adulți.

Încă K. Marx a arătat că copiii de vîrstă corespunzătoare trebuie să muncească efectiv în producție, și aceasta este foarte adevărat, deoarece numai cu această condiție tinerii și tinerele vor cunoaște întreaga complexitate și întreaga splendoare a muncii, se vor încadra cu adevărat în procesul de muncă și își vor apropia interesele lui.

La elaborarea tezelor concrete cu privire la reorganizarea activității școlilor noastre va trebui să ne gîndim la acordarea unor înlesniri elevilor provenienți din rîndurile tineretului muncitoresc și sătesc care im-

Despre școala superioară

care dorește să învețe, pe acei care să arate că această nu este un elan trecător, că dorește într-adevăr din toată inima să învețe, ca un răbdător și dragostea de muncă necesară. Numai după aceea, începînd din anul III se pot stabili înlesniri, și anume scutirea de munca în producție trei zile pe săptămîna. În ultimii doi ani de studii se va considera poate indicat ca studenții să fie complet scutiți de munca în producție, cu excepția timpului necesar practicii în producție.

În general trebuie să analizăm temeinic problema învățămîntului de specialitate superior și mediu seral și fără frecvență. Trebuie să se obțină ca oamenii care deslășoară o muncă utilă în societate să aibă în timpul liber posibilități mai mari de a urma, după dorință, cursuri de studii de învățămînt mediu și superior, și anume scutirea de munca în producție trei zile pe săptămîna. În ultimii doi ani de studii se va considera poate indicat ca studenții să fie complet scutiți de munca în producție, cu excepția timpului necesar practicii în producție.

În general trebuie să analizăm temeinic problema învățămîntului de specialitate superior și mediu seral și fără frecvență. Trebuie să se obțină ca oamenii care deslășoară o muncă utilă în societate să aibă în timpul liber posibilități mai mari de a urma, după dorință, cursuri de studii de învățămînt mediu și superior, și anume scutirea de munca în producție trei zile pe săptămîna. În ultimii doi ani de studii se va considera poate indicat ca studenții să fie complet scutiți de munca în producție, cu excepția timpului necesar practicii în producție.

Diriginte la clasa a V-a

(Urmare din pag. 1)

materile și stilul de muncă sînt noi — ajunsă această obosit, are nevoie de odihnă. Ceea ce e și se poate prelunge elevului sear, este, cel mult, să efectueze o muncă mai ușoară, să-și facă de pildă o hartă la geografie, ori la istorie, sau un desen la științele naturale. Lecțiile care cer un efort mai mare trebuie pregătite dimineața cînd forțele corpului sînt relaxate, iar puterea de asimilare este mai mare.

Trecerea de la clasa a IV-a la clasa a V-a trebuie să fie cit mai însoțită. Numai dacă profesorul va avea în vedere nivelul de cunoștințe al elevilor, puterea lor de asimilare și de adaptare, se va putea realiza acest lucru. Tratarea pregătitoare a profesorilor, exigențe exagerate a profesorilor pot duce la demobilizarea copiilor, la slăbirea interesului lor față de învățare.

Pentru încheierea colectivului de elevi am căutat să-mi organizez activitatea în două direcții. Sarcinile le-am încredințat în raport cu posibilitățile și cu calitatea fiecărui școlar, așa cum le cunoaștem de la foștii lor învățători, de la părinți, din discuțiile cu colectivul de elevi și cu fiecare copil în parte.

În fiecare săptămîna, la ora educativă, 10 minute înainte de a intra în tema zilei respective, primesc întrebarea săptămînală a responsabililor asupra disciplinei, ordinii și activităților de orice fel. Problemele ivite se pun în discuția colectivului, fiecare elev avînd drept la cuvînt și să-și arăte nemulțumirea sau satisfacția pentru activitatea desfășurată. Elevii își dau totodată părerea cum s-ar putea rezolva problemele ridicate. Cu toate că hotărîrea definitivă o iau totdeauna eu, socotesc că acest procedeu ajută la formarea autocontrolului, la realizarea autoconducerii.

La clasa a V-a problemele dirigintelor sînt însă mult mai multe decît celea la care m-am oprit. În articolul de față nu am insistat decît asupra chestiunilor pe care le-am considerat mai importante și mai specifice clasei respective.

Atelierul școlii din Tirgoviste

(Urmare din pag. 1)

În dezvoltarea școlii noastre superioare, și în primul rînd a celei tehnice, trebuie să se urmeze cel mai mult linia învățămîntului seral și fără frecvență. Pare indicat ca în majoritatea școlilor superioare, primii 2-3 ani să fie urmați fără întreruperea muncii în producție. Aceasta va da posibilitatea de a alege din numărul uriaș al tinerilor,

în acest scop este util să se separe învățămîntul mediu în două etape. Prima etapă va trebui să o constituie școala de 7 sau 8 ani al cărui învățămînt să fie obligatoriu pentru toți. Lucrătorii din învățămînt, numeroși părinți afirmă că școala de opt ani va permite să se rezolve mai bine sarcinile pregătirii învățămîntului general și politice necesare elevilor. Probabil că acest lucru e just, dar

în producție, au intrat apoi în instituțiile de învățămînt superior și terminându-le cu succes lucrează acum ca ingineri în industria, transportul și construcțiile noastre.

în acest scop este util să se separe învățămîntul mediu în două etape. Prima etapă va trebui să o constituie școala de 7 sau 8 ani al cărui învățămînt să fie obligatoriu pentru toți. Lucrătorii din învățămînt, numeroși părinți afirmă că școala de opt ani va permite să se rezolve mai bine sarcinile pregătirii învățămîntului general și politice necesare elevilor. Probabil că acest lucru e just, dar

Aproape de specificul regiunii

Centrul școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale, din apropierea Bucureștilor, este unul din marile unități care pregătesc cadre pentru agricultură în ramurile legumicultură, pomicultură și floricultură.

În această școală, viitorii muncitori și tehnicieni învață să aplice metodele agrotehnice înalte și să desfășoare o viață activată de experimentare a unor metode și procedee legate de ridicarea fertilității solului și îmbunătățirea soiurilor de plante. Împărțiri pe grupe, o parte din ei lucrează pe cele 5 ha ale grădini școlare, iar o altă parte își desfășoară munca în livadă, în parcuri sau în diferite unități agricole socialiste din regiune.

Prin lucrările și îngrășămintele aplicate pe solul grădini, care este de o fertilitate sub-mijlocie, s-a putut dovedi practic școlărilor că astfel de măsuri duc la recoltă superioară, chiar și pe soluri mai slabe. În acest scop, grădina școlii a fost irigată, iar pentru îngrășămintele aplicate s-a folosit atât îngrășămintele minerale de bază și suplimentare, ca superfosfați și azotați de amoniu. Astfel îngrășămintele aplicate pe solul Dimboviței, cu un teren de fertilitate redusă, a devenit pierdnică și de mare productivitate în special pentru culturile de roșii (35.000 kg. la hectar), varză, curcubiteace etc. Activitatea de fertilizare a solului, pe care o desfășoară școlarii sub îndrumarea pedagogilor, va fi un prețios îndrumar în munca lor viitoare. Ei vor ști să transforme în grădini roditoare zeci de hectare de teren mai puțin feril de pe văile Argeșului, Ialomiței și ale altor râuri ce străbat regiunea Bucureștilor.

Aplicând metodele selecției și încrucișării, elevii de la Centrul școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale au învățat să obțină singuri semințele necesare legumelor pe care le cultivă în raport cu condițiile locale de climă și de sol. Astfel, ei au produs semințe și răsaduri din cele mai bune soiuri de roșii, vinete, castraveți etc. Trebuie menționat că răsadurile obținute în grădina școlii sunt apreciate și căutate de unitățile agricole socialiste și de țărani muncitori din împrejurimi. O mare cantitate de semințe a fost furnizată și Agrosem-ului.

Elevii iau parte și la interesantă activitate de cercetare științifică. Cu sprijinul I.C.A.R.-ului — secția legumicultură și al Institutului agronomic „N. Bălcescu” — catedra de legumicultură, ei au făcut numeroase experimente pentru stabilirea legumelor care se dezvoltă mai bine în condițiile locale de climă și de sol. Viitorii muncitori și tehnicieni horticoli au luat parte la experimentarea metodei de semănare directă, în regiunea București, a trei soiuri de roșii — Imun, Frühe Liebe și Aurora — după care s-a tras concluzia că soiul de roșii Aurora este cel mai potrivit condițiilor locale; ca urmare el a căpătat extindere în multe din unitățile agricole socialiste și pe loturile țărănilor muncitori din împrejurimi.

Elevii școlii efectuează zi de zi și lucrări de îngrijire a legumelor. Pentru folosirea cât mai judicioasă a terenului se întrebunțează cele mai avansate metode agrotehnice, ca folosirea de culturi în benzi, culturi succesive și intercalate, cultivarea de cartofi laroziziți, de bostănoase pe cuburi înalte etc. Aplicarea acestor metode în munca de

viitor a muncitorilor și tehnicienilor absolvenți ai Centrului școlar din Dragomirești-Vale le va da posibilitatea să smulgă pământului recolte din ce în ce mai bogate.

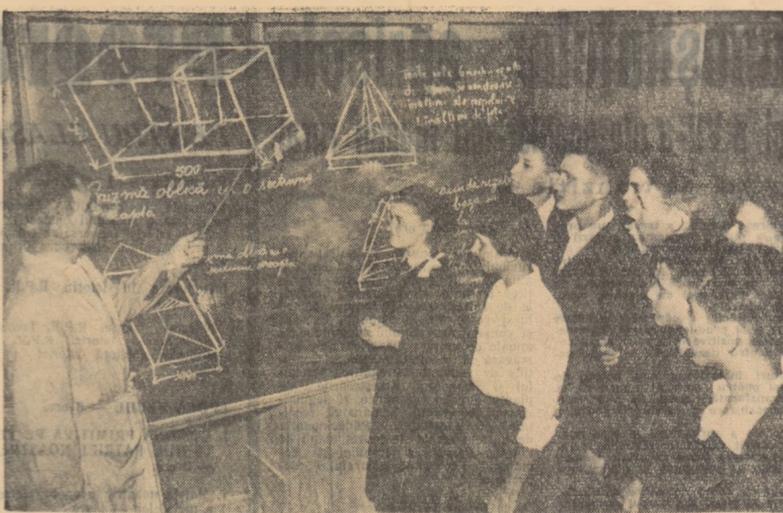
Continuă dezvoltarea agriculturii în regiunea București impune și lărgirea considerabilă a sectorului pomicol și floricol. Pentru a-și aduce contribuția în îndeplinirea acestei sarcini, Centrul școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale își pregătește cu temeinicie tinerii și în acest sens. În penultima școlii — ce se întinde pe aproximativ 1 ha. — ucenicii cultiva o mare varietate de puieți port-afioi, ca Prunus cerasifera, Cerasus mahaleb, Rosa canina etc. Tot aici, se mai produc numeroase exemplare de pomi altoiți cu trunchi înalt și semitrunchi ca pruni, pierici, cireși, vișni etc. S-a dat extindere culturii de pomi pitici în forme libere (piramidă, fus, iafă) și în forme palisate (palmele, Varietăți, candelabru și formă de U). Au făcut altoiți în copacii cu ramură dețasată, la cireși, aplicată o dată cu altoirea în ochi dormind. Cu foarte bune rezultate au experimentat în sămințarii cu simbruri de corcodaș, condiționată după fermentarea completă a fructelor. Această pepinieră a devenit o adevărată școală de cercetare și de experimentare, în care elevii studiază stadiul de dezvoltare a pomilor și modul cum ei reacționează la intervenția științifică a omului. Observațiile sunt notate zi de zi și ele vor constitui un valoros material documentar ce va putea fi folosit atunci când tinerii se vor încadra în producție.

Ridicarea continuă a nivelului de instruire practică a elevilor a determinat importanța realizării pe linia creșterii producției plantațiilor de pomi ale școlii. De îndă pînă acum cîțiva ani, la un prun se obțineau o cantitate de 20-30 kg. de fructe anual, anul acesta, la unii pruni recolta a ajuns pînă la 120 kg. Pentru ca elevii să capete o cât mai largă orientare în pomicultură, în cadrul din toamna acestui an, găsindu-se didactică a școlii va fi marșă cu încă 15 ha. de teren pe care se vor cultiva viță de vie și diferite soiuri de pomi fructiferi. Astfel, elevii vor putea desfășura o și mai cuprinzătoare activitate profesională în livada școlii.

Dar Centrul școlar horticol din Dragomirești-Vale are și un parc pentru cultura plantelor floricole. Aici se află cele mai importante specii de arbori și arbuști ornamentali care se pot dezvolta în solul regiunii București. Parcul dispune de o bogată colecție din cele mai valoroase soiuri de trandafiri pitici cu trunchi, urcatori și semiurcatori și o mare varietate de plante floricole. An de an, Centrul școlar horticol extinde cultura arborilor de alec și a arbuștilor floriferi. Numai în anul acesta școlarii au altoit în penultima școlii peste 5000 puieți de maces și au înmulțit pe cale vegetativă (butași) numeroase alte plante ornamentale.

Ajutînd pe elevi să imbine pregătirea profesională — în care se pune mare accent pe cunoașterea și aplicarea metodelor agrotehnice înalte — cu activitatea științifică creatoare, cadrele didactice ale Centrului școlar horticol din comuna Dragomirești-Vale dovedesc că în școlii lor în condițiile actuale.

I. MIHALEA
GH. FLEANCU

În atelierul Școlii medii „Gh. Lazăr” din București—Teorie... și practică.

PLANIFICAREA la clasele I-IV

Desfășurarea procesului de învățămînt, ca și activitatea în alte activități școlare, presupune o muncă planificată. O judicioasă planificare a materiei asigură însușirea cunoștințelor de către elevi și formarea deprinderilor de a le aplica în practică. De aceea, planurile de muncă — anuale și trimestriale — trebuie întocmite cu toată grijă de la început. Nu pot fi realizate decât pe parcurs. Sezizarea lipsurilor existente în planificarea materiei și îndepărtarea lor este o datorie permanentă a pedagogului. Pedagogul trebuie să aibă în vedere și planificarea materiei nu poate fi redusă doar la parcurgerea întregii programe de învățămînt. Fiecare din aceste aspecte importante al planificării. Întocmirea planificării trebuie să aibă în vedere și alte probleme, de a căror rezolvare depinde întregul muncă înseamnă un succesul muncii didactice. Voi încerca să arăt câteva din ele.

Programa școlară indică conținutul de cunoștințe repartizat pe teme pentru fiecare disciplină și pentru fiecare clasă. În planificarea materiei este necesar să ținem seama de problemele principiale pe care le ridică disciplina respectivă și de scopul pe care îl urmărim prin predarea lor. De exemplu, pentru predarea noțiunilor gramaticale la clasa I-a vom avea în vedere unele obiective ca: înțelegerea propoziției ca cea mai simplă unitate de exprimare a gândului, deosebirea categoriilor de obiecte (lucruri, ființe, însușiri, acțiuni) după elementele lor comune și esențiale etc.

Amemna obiectivele se pot fixa la fiecare obiect de învățămînt în raport cu clasa respectivă. Obiectivele fixate constituie jalonicii de orientare în munca de zi cu zi, concentrînd activitatea didactică în vederea realizării lor. Ele ajută la fixarea scopului lecțiilor, la determinarea formelor specifice de organizare a lor. Obiectivele propuse pot să apară în plan pe prima coloană în dreptul fiecărei lecții.

Procesul de formare a noțiunilor presupune o activitate de analiză și sinteză ce se desfășoară pe parcursul celor patru ani. Datorită nivelului de dezvoltare intelectuală a elevilor, care determină un anumit grad de asimilare, conținutul noțiunilor se îmbogățește treptat. Și de acest lucru trebuie ținut cont la planificarea pentru că determină forme specifice de activitate ca: observări, demonstrări, exerciții, citire și cursuri etc.

Așa de exemplu, noțiunea de subiectivitate se formează treptat pe parcursul celor patru ani. La început, elevii observă că în jurul lor există obiecte, apoi că unele din aceste obiecte au elemente comune, că fiecare grup de obiecte asemănătoare poartă câte un nume care le deosebește de alte obiecte. În continuare, în conținutul noțiunii de substantiv se introduce noțiunea de număr și gen. Chiar unele noțiuni, cum ar fi noțiunea de fracție ordinară sau fracție zecimală, care lasă impresia că se formează într-un timp strict limitat, se sprijină pe însușirea anterioară a unor noțiuni ca aceea de întreg, de fracție și de regulă, de părți egale și neegale. Uneori, golurile în cunoștințele elevilor sînt determinate tocmai de faptul că nu s-a urmărit

procesul de formare a noțiunilor și realizarea lui treptată pe parcursul celor patru ani. Un elev din clasa a IV-a care la analiza substantivelor dintr-un text omite categoria cuvintelor care denumesc fenomene ale naturii dovedește că nu a priceput suficient acest element atunci cînd i-a fost prezentat.

Cunoștințele predate în cadrul diferitelor discipline trebuie să formeze o unitate, care să conducă la formarea concepției materialiste despre lume și viață, potrivit cu posibilitățile elevilor din clasele I-IV, bine stabilite. De aceea, preocuparea de a stabili legătura dintre diferitele obiecte de învățămînt trebuie să apară chiar în momentul întocmirii planificării. Ea dă un orizont mai larg muncii didactice și face ca lecțiile să fie mai interesante. În planificare se pot stabili legăturile dintre diferitele discipline cum ar fi istorie și geografie, geografie și științele naturii, aritmetică-geografie și științele naturii etc. Acest lucru se realizează prin alegerea din timp a cunoștințelor însușite de elevi la diferite discipline care vor fi folosite — atât în pregătirea lecției, cit și în predare — pentru a ușura înțelegerea noilor cunoștințe.

În afară de motivarea pedagogică arătată, realizarea corelației dintre diferitele obiecte de învățămînt are și o motivare psihologică. Se știe că reactualizarea unor legături mai vechi — respectiv a cunoștințelor — care au contingențe cu cunoștințele noi contribuie la formarea tonusului optim de activitate corticală, ceea ce asigură fixarea noilor legături temporare, adică a cunoștințelor ce se

predau în cadrul unei lecții. Cunoștințele însușite anterior, precum și observațiile făcute de elevi în viața de toate zilele constituie un fond pe care ne sprijinim în munca de predare a noilor cunoștințe.

Una din problemele principale ce stau în fața școlii noastre este politizarea învățămîntului de cultură generală. Un apart în realizarea acestei sarcini ne revine și nouă, celor care muncim la clasele I-IV. Problema fiind nouă, este firesc ca rezolvarea ei să întâmpine dificultăți. Va trebui să reflectăm asupra ei și să căutăm posibilități de realizare. Pentru început, în momentul planificării muncii la diferitele obiecte de învățămînt, cred că este necesar să se stabilească următoarele: ce proces de producție pot cunoaște elevii în legătură cu temele ce le vor studia; de ce materiale ne vom servi și ce posibilități locale există pentru cunoașterea lor; ce deprinderi practice vom forma elevilor, de ce materiale și unelte vom avea nevoie; cum vom pune de acord activitățile din cadrul orelor de lucru manual cu conținutul temelor studiate la alte materii.

Am arătat câteva probleme pe care le ridică munca de planificare, deoarece consider că au reprezentat o etapă importantă în activitatea noastră didactică. De felul cum am gândit și am conceput activitatea didactică concretizată în planificare, depinde în ultima instanță rezultatul muncii noastre.

GH. SIRETEANU
Invățător
comuna Șipote, raionul Hrlău

Neglijențe

Este greu să-ți închipui o școală mare cu peste o mie de elevi, cum este școala medie din Fetești, în care să nu existe nici măcar un laborator pentru predarea fizicii. Și totuși așa stau lucrurile.

Există, ce-i drept, greutăți serioase la această unitate, în ce privește spațiul. Totuși, dacă conducerea școlii ar fi manifestat mai mult interes pentru crearea unui laborator, cu posibilități care există în localitate, ar fi reușit să rezolve de multă vreme această problemă. Pulețele aparate de fizică pe care le are școala sînt așezate unele peste altele în două dușapuri. După cantitatea prafului de pe aceste aparate și după dezordinea ce domnește pe rafturile se pare că nu s-a umblat aici de multă vreme, deși măcar înainte de începerea cursurilor s-ar fi cerut ca aparatele să fie verificate, așezate în ordine, etichetate. Într-o asemenea situație, e greu să aștepți numărul pieselor și al aparatelor, să-ți dai seama care din ele sînt în stare de funcționare și care sînt stricate.

Materialul necesar predării științelor naturale este depozitat, ce-i drept, cu grijă într-o încăpere. Totuși, acest mic laborator nu este în stare să funcționeze. Desigur, unii elevi au făcut câteva excursii, ei nu au fost îndrumați de către cadrele didactice să colecționeze plante, insecte, roci etc. cu care să îmbogățească laboratorul școlii.

Se pare că există la școala medie din Fetești unele condiții care explică într-o oarecare măsură stările de lucruri existente. Spre deosebire de alte școli medii unde fiecare profesor predă câte o singură disciplină și numai în anumite cazuri unii din ei își completează catedra predînd elevilor o parte la o disciplină înrudită, la școala medie din Fetești toți cei 7 profesori care predau fizică predau și matematică. Deci, în loc ca o parte dintre aceștia, predînd numai fizică, să se ocupe de crearea unui laborator, de îmbogățirea lui cu noi piese, de confecționarea unor aparate cu ajutorul elevilor, ei trebuie să predea (obligatoriu) și o a doua disciplină și astfel să-și împartă preocupările și eforturile. Fără îndoială că secția de învățămînt a raionului Fetești a greșit făcînd astfel în cadrul ei.

Dar și în aceste condiții lipsurile școlii nu pot fi scuzaute. Este neapărat necesar ca în cadrul consiliului pedagogic, în care se va comunica și prelucra planul general al școlii, unul din profesorii de fizică, cu mai multă experiență, să primească sarcina ca împreună cu ceilalți profesori de specialitate să verifice și să pună în stare de funcționare aparatele de fizică existente, pentru a putea fi folosite la lecții.

Și în predarea lecțiilor se manifestă unele lipsuri de neiertat. Așa, de pildă, tov. M. Păunescu, profesor de științe naturale la clasa a V-a, a părăsit, într-unul din zile, localitatea fără să avertizeze conducerea școlii, fără să facă cerere de concediu, deși avea în acea zi de predat două lecții. De drept că s-a înțeles cu una din kolegele sale, care preda chimia, să-și lîna locul (bineînțeles fără înștiințămîntul conducerii școlii). Neprețuindu-se însă pentru lecția de botanică, profesora de chimie a rugat la rîndul său, după ce se sunase de intrare, o altă profesora să i-lăcească acest serviciu și care, desigur, a intrat la lecție tot neprețuindu-l.

Dacă unii pedagogi nu și-au luat încă munca în serios, aceasta se datorează și faptului că la șirulul celei de a doua săptămîni de cursuri planul general al școlii nu fusese încă întocmit și adus la cunoștința corpului didactic.

De neînțelesurile care există la școala medie din Fetești sînt înnoitate cadrele didactice și în primul rînd directorul școlii care nu a efectuat un control susținut asupra întregii activități ce se desfășoară în instituție, începînd cu problemele mari privind conținutul învățămîntului.

Toate aceste lipsuri, care constituie o frînă în munca de instruire și educare a elevilor, trebuie arăbate lichidate prin eforturile unite ale tuturor pedagogilor de la școala din Fetești.

V. RADU

BIBLIOGRAFIE

Centru a veni la ajutorul cadrelor didactice care predau cunoașterea agricole în învățămîntul elementar, recomandînd spre consultare următoarele:

PEDOLOGIA GENERALĂ de Const. Chirăș, Ed. Agrotehnica de Stat, București, 1955.

Această lucrare este de folos la predarea primelor lecții de cunoștințe agricole la clasa a V-a. Ea tratează probleme legate de știința solului. Recomandăm: Capitolul I (partea I) unde se dă definiția solului și se prezintă, în rezumat, morfologia generală a solului; Capitolul II — formarea solului. De consultat subcapitolele: Generalități (pag. 15), materialul original al solului (pag. 19), Dezagregarea rocilor (pag. 23), Formarea solului privită din punct de vedere morfogenetic (pag. 51), Capitolul V tratează alcătuirea solului. De studiat subcapitolele: Argila (pag. 76), Sărurile (pag. 93), Particulele groasre (pag. 97), Humusul (pag. 104). Capitolele IX și X (partea I-a) tratează despre apa și aerul din sol. Pentru cunoașterea tipurilor de sol din țara noastră este folositoare consultarea capitolului IV din partea III-a a lucrării (pag. 449) și harta solurilor din R.P.R., iar pentru problemele fertilității solului capitolele I-IV din partea V (pag. 719-749).

DRUMUL BELSUGULUI, organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii pentru instruirea gospodărilor colective, cooperativelor agricole de producție cu ramă și întovărășirilor agricole.

Este o revistă de largă popularizare a realizărilor din sectorul socialist al agriculturii. Cuprinde articole privind tehnica cultului plantelor și creșterii animalelor, probleme de conducere și organizare a muncii, de economie și organizare a producției etc.

În paginile revistei se găsesc multe și concrete exemple de realizări din gospodăriile colective și întovărășirile agricole, pe care cadrele didactice din învățămîntul elementar le pot folosi la predarea cunoștințelor agricole.

„STEAGUL ROȘU”

La poalele Tîmpiei, se ridică vesele „Orașul tineretului”, cum i se mai spune grupului școlar „Steagul Roșu” din Orașul Stalin.

Valoriificînd experiența acumulată în numeroși ani, cadrele didactice de la grupul școlar „Steagul Roșu” au luat din timp o serie de măsuri pentru buna organizare și desfășurare a cursurilor în noul an de învățămînt. Cerințele de ordin material privind amenajarea și dotarea cabinetelor, a atelierelor de practică au fost rezolvate încă din perioada vacanței de vară. S-a făcut din vreme reparaturile cabinetelor, a săliilor de meditații, a atelierelor pentru fiecare meserie și clasă în parte.

Activitatea didactică din primele zile de școală a fost în general afectată recapitulării materiei din anii precedenți precum și reimprespărtării cunoștințelor de bază. Profesori ca Mihai Demian, Ion Terzea, Hristache Ionescu au folosit primele ore de cursuri și în scopul cunoașterii nivelului general de pregătire a clasei.

Lecția „Folosirea apei în industrie” ținută de către profesorul Mihai Demian la anul I a fost urmată cu interes. Legînd această temă de cunoștințele de chimie din clasa a VII-a a școlii de cultură generală, profesorul a subliniat importanța apei în industrie și a arătat că două din mașinile centrale electrice a unei „Șteagul Roșu” funcționează prin puterea aburului. Pedagogul a arătat cu răbdare ucenicilor procedeele de epurare a apei prin sedimentare, filtrare și distilare. Vorbînd despre alimentarea orașelor cu apă potabilă, el s-a oprit cu deosebire la marea conductă construită cu un an în urmă pe Valea Prutului.

O lecție bună a fost și aceea ținută de profesorul inginer Ion Crăciun tot la „Tehnologia materialelor”. Folosind metoda expunerii și a demonstrației, profesorul a reușit să dea ucenicilor recifulatori din anul II noțiuni prețioase în legătură cu

turnarea metalelor. Verificînd cunoștințele anterioare ale tinerilor, prin întrebări în legătură cu metodele folosite la prelucrarea metalelor, profesorul I. Crăciun a trecut la comunicarea noilor cunoștințe în legătură cu procesul tehnologic de turnare a pieselor. El a căutat să obișnuiește pe ucenicii cu denumirile STAS. Urmarînd imbinarea permanentă a cunoștințelor noi cu cele învățate anterior, profesorul a constatat că unii ucenici au uitat o serie de noțiuni învățate în anul I, ca de pildă caracteristicile oțelului, ale metalelor neferoase, diferitele tipuri de fontă etc. Pentru remedierea acestei situații, el a stabilit organizarea unor ore de consultări colective, în care se vor reimprespăta cunoștințele de bază din anul I.

La grupul școlar „Steagul Roșu” s-a asigurat o strînsă colaborare între profesorii de tehnologie și maștrii-instructori care predau la anul I, ceea ce, fără îndoială, este un lucru bun. Planificarea lecțiilor teoretice de tehnologie în concordanță cu activitatea practică din ateliere, precum și interesanțele organizate între profesori și maștrii-instructori vin în sprijinul muncii de instruire a ucenicilor.

Și în ateliere, activitatea a apucat în general pe făgașul normal. I-am găsit, de pildă, pe linierii strungari din anul I, clasa nr. XXII a maistrului-instructor Dumitru Delcea făcînd cele dintîi exerciții de tăiere și de retezare cu dalta. Menționăm că în primele zile de practică, maistrul a avut grijă să-și familiarizeze ucenicii cu fiecare unelată în parte. După ce acestea le-au fost descrise, tinerii au făcut primele exerciții de folosire a uneltelor.

Trebuie să arătăm aici și unele aspecte negative ale muncii la grupul școlar „Steagul Roșu” din Orașul Stalin. Bunoară, nu toți maștrii-instructori își fac în mod conștient datoria. Așa e cazul

maistrului Vasile Coliesnic, care vine la activitățile practice cu întîrzieri de o oră și jumătate, sau al maistrului Nicolae Popadan care vine neorganizat pentru ora educativă și aduce la majoritatea ucenicilor să intre în clasă la 15-20 de minute după începerea lecției.

Intrucît întîrzieri la ore din partea elevilor și a profesorilor mai există în școală, este necesar să se ia de urgență măsuri de îndreptare. Conducerea grupului școlar trebuie să se îngrijească de stabilirea orașului — care încă nu e definitivă — și de respectarea lui de către toți profesorii, maștrii-instructori, de ucenici și de elevi.

Buna organizare și desfășurare a activității de instruire și educare a viitorilor muncitori și tehnicieni de învățămînt o bună măsură și de sprijinul pe care îl dau organele competente. Trebuie să spunem însă că acest sprijin nu s-a făcut încă îndeajuns simțit la grupul școlar „Steagul Roșu”. Nici pînă în prezent serviciul pedagogic pentru problemele de învățămînt profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului și Culturii n-a dat nici o indicație cu privire la programul de educație politică pentru acest an școlar. Grupul școlar n-a primit pînă acum imprimatelor pentru cataloge. Este lesne de înțeles că o asemenea situație influențează în rău procesul instructiv-educativ de la grupul școlar „Steagul Roșu”, prin greutățile pe care le creează.

La grupul școlar „Steagul Roșu” există condiții ca în toate sectoarele să se îmbunătățească activitatea Colectivului pedagogic al școlii trebuie să facă tot ceea ce depinde de el pentru ca pregătirea elevilor să fie la nivelul cerințelor.

GH. ANDREI

COMENTARIU

Colegi de bancă

În prima zi de școală, după ce i-a așezat în bănci, învățătoarea le-a spus elevilor din clasa I-a: — Nimeni nu are voie să-și schimbe locul fără învoirea mea. Ne-am înțeles?

Elevii o ascultau nemijloci în bănci. După cite se pare, înțeleseseră. A doua zi, însă, intrînd în clasă, învățătoarea descoperi că în banca a cincea din rîndul de lângă perete a rămas un loc gol, în timp ce într-o bancă de pe celălalt rînd se înghesuiau trei elevi. Ce se întimplase? Rodica, o fatiță cu zuluți blonzi, neînțînse seama de conștințele învățătoarei, își părăsise colțul de bancă — pe Costel — și se instalase alături de prietena ei, Sanda.

Învățătoarea o mustră: — De ce îți schimbat locul? Nu v-am spus că nu a voie?

O luă frumuseț de mină și o duse la locul ei. Apoi le vorbi elevilor despre prietenia ce trebuie să domnească între ei, despre ajutorul ce trebuie să-și dea reciproc. Cuvintele învățătoarei nu au reușit

s-o convingă, însă, pe Rodica. Ea era prietena cu Sanda și voia să stea în bancă cu ea. Căci, se jucaseră împreună, erau ca și surori. De ce trebuia să fie acum despărțite? Acest lucru Rodica nu-l înțelegea.

În ziua următoare, intrînd în clasă, învățătoarea se uită peste bănci. Rodica era la locul ei, lângă Costel. Multumită, învățătoarea începu lecția. Într-un elev, apoi altui. Puse după aceea o întrebare Rodică! Felita se ridică, dar după chipul ei se putea vedea că nu auzise întrebarea. Învățătoarea se apropiă de Dînsa: — Ce-i cu tine, Rodica? La ce te gîndeai?

Abia atunci observă ea că Rodica avea ochii roșii de plîns.

— Ce s-a întimplat? o-ntrebă ea.

— Da.

— Vrei să stai în bancă cu Sanda?

— Da.

— La asta te gîndeai cînd te-am întrebăat ce semn am găsenat pe tablă?

Rodica dădu afirmativ din cap.

Firesc că problema stabilirii de relații prietenești între toți copiii trebuie să-l precepe pe învățător încă din primele zile de școală. Asemenea relații trebuie să se nască și să se dezvolte, însă, în chip natural, pe

N. AL.

Programa de științe agricole

pentru clasele a VI-a și a VII-a ale școlilor din mediul rural

— Programă de tranziție —

Congresul al II-lea al Partidului Muncitoresc Român a trasat un program de muncă pentru creșterea mai rapidă a puterii economice a țării și pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

Congresul a pus în fața oamenilor muncii din agricultura țării noastre sarcina deosebit de însemnată de sporire a producției agricole, mării suprafeței arabile a țării și folosirii depășirii și cit mai economice a pământului, în vederea îmbunătățirii continue a aprovizionării populației cu produse agro-alimentare și a industriei cu materii prime agricole.

În zilele noastre, sectorul socialist al agriculturii a căpătat o greutate tot mai mare în ansamblul producției agricole și al producției naționale. Extinderea luată de sectorul socialist își arată roadele pozitive în producția agricolă, oferind o bază trinitică și tot mai largă pentru dezvoltarea și multilaterală și deschizând perspective mari de viitor.

Făurirea pe mai departe a unei agriculturi înaintate, a unui belsug de produse agricole și a unui nivel de trai pentru oamenii muncii de la oraș și săte este posibilă numai pe calea transformării socialiste a agriculturii, pe măsura dezvoltării mijloacelor de mecanizare și asigurării cadrelor de specialitate necesare agriculturii socialiste.

Întreaga experiență a transformării socialiste a agriculturii în țara noastră confirmă justetea învățăturii leniniste, potrivit căreia construcția socialistă la sate trebuie să meargă în pas cu dezvoltarea bazei materiale tehnice și cu creșterea cadrelor de specialitate, capabile să introducă în agricultură tehnica nouă și curerile științifice.

În vederea asigurării economiei naționale cu astfel de cadre calificate, un rol însemnat îl are modul cum vom forma la elevii din cursul elementar cunoștințele și deprinderile de muncă agricolă.

ÎN ACEST SCOP, ÎNCEPU ÎN ANUL ȘCOLAR 1958/1959 SE INTRODUC ÎN CLASELE VI ȘI VII DIN MEDIUL RURAL CUNOȘTINȚELE AGRICOLE PRIN CARE SE URMAREȘTE ATIT TRANSMIȘTEREA DE CUNOȘTINȚE TEORETICE CIT ȘI FORMAREA DEPRINDERILOR PRACTICE DE MUNCA LA ELEVI ÎN VEDEREA VIITOARELOR ACTIVITĂȚI AGRICOLE.

Programa de științe agricole prezintă trei capitole: Cunoștințe despre sol, agrotehnică și cultura plantelor de câmp.

Lecciónă introductivă (1 oră)

Importanța cunoștințelor agricole în perioada de transformare socialistă a agriculturii.

I. Despre sol (7 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța solului în agricultură. Formarea solului. Materialul mineral și organic pe baza căruia se formează solul.

Tema 2 (2 ore + 1 oră lucrări de laborator)

Insuficiența solului. Structura solului. Recăderea structurilor. Fertilitatea solului. Compoziția solului. Demonstrația prezentei apei, aerului, și substanțelor din sol.

Tema 3 (2 ore)

Diferențe feluri de soluri în R.P.R. Soluri de pășuni, soluri de stepă, a-luviuni. Caracteristicile solurilor și gradul lor de fertilitate, în regiunea respectivă.

II. Agrotehnică (15 ore)

Tema 1 (2 ore)

Importanța agrotehnicii pentru producția agricolă. Metodele de cultură a plantelor. Sporița producției agricole prin mărirea fertilității solului. Experiența Uniunii Sovietice și a frunțășilor din agricultura noastră în sporița producției agricole.

Tema 2 (2 ore)

Condițiile de viață ale plantelor. Factorii care influențează creșterea și dezvoltarea plantelor (lumina, temperatura, apa, hrana).

Tema 3 (3 ore)

Lucrările solului. Metode de lucrare a solului și importanța lor. Arătul, felurile arăturii și importanța lor. Arătura adâncă de toamnă, de primăvară, de însămânțare și dezmișcărit. Factorii de mediu care influențează asupra executării lucrărilor. Boronitul, lășutul, tăvălugul și cultivajul. Scopul și importanța lor.

Tema 4 (2 ore)

Ingrășămintele (naturale, chimice și biologice). Norme de aplicare a îngrășămintelor.

Tema 5 (2 ore)

Asolamentele și importanța lor. Diferențe feluri de asolamente. rotația culturilor pe mai mulți ani.

Tema 6 (2 ore + 2 ore lucrări de laborator)

Sămînța și proprietățile ei (culoarea, mirosul, luciul, puritatea, germinația, puterea de străbătare). Pregătirea sămînței în vederea semănării. Tratarea sămînțelor. Calculul cantității de sămînțe necesare la hectar. Semănatul. Metode de semănare.

III. Cultura plantelor de câmp (30 ore)

Tema 1 (1 oră)

Importanța plantelor agricole de câmp în economia națională. Împărțirea lor după scop și metodele de cultură.

Tema 2 (2 ore)

Mașinile și uneltile folosite în cultura plantelor de câmp. Pluguri, cultivatoare, grape, semănători, prășitori, cositori, secerători, legători, batoze, combine. Descrierea și modul lor de funcționare.

Tema 3 (4 ore + 2 ore lucrări de laborator)

Cerealele. Scopul și importanța culturii cerealelor. Cerealele de toamnă: grâu, orz, secară. Condițiile de vegetație. Cerințele plantelor față de sol, climă, îngrășămintele și locul lor în asolament. Pregătirea terenului. Pregătirea sămînțelor pentru semănare. Semănatul. Epocile de semănare. Adăncimea de semănare. Cantitatea de sămînțe la hectar. Lucrările de întreținere. Recoltatul, treieratul, păstratul și depozitul. Principali dușmani și combaterea lor.

Tema 4 (3 ore + 1 oră lucrări de laborator)

Cerealele de primăvară: grâu, orz, ovăz, porumb. Condițiile de vegetație, cerințele față de sol, climă, îngrășămintele și locul în asolament. Pregătirea terenului. Pregătirea sămînțelor pentru semănare. Condițiile de întreținere. Recoltatul, treieratul, păstratul și depozitul. Principali dușmani și combaterea lor.

Tema 5 (1 oră)

Leguminoasele pentru boabe: mazăre, fasole. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitul. Principali dușmani și combaterea lor.

Tema 6 (2 ore)

Plantele uleioase: floarea soarelui, rapiță, ricinul. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitul. Principali dușmani și combaterea lor.

Tema 7 (2 ore)

Plantele textile: lână, cânepă, bumbacul. Cerințele plantelor. Pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitul. Principali dușmani și combaterea lor.

Tema 11 (3 ore)

Graminee anuale de nutreț: porumb, secară, iarbă de sudan. Trifoiul. Cerințele plantelor, pregătirea terenului și semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul pentru furaj verde, fân și sămînță. Usucarea și conservarea fânului. Leguminoase anuale de nutreț: mazăre, lucerna, mazăre și toamnă, mazăre. Condițiile de vegetație. Pregătirea terenului și semănatul. Amestecurile de plante anuale (graminee și leguminoase), borcașul. Semănatul, recoltatul și depozitul. Rădăcinosele de nutreț: sfecla de nutreț, napii de miriște. Pregătirea terenului și semănatul. Recoltatul, păstratul și depozitul.

Tema 12 (2 ore)

Graminee perene de nutreț: golo-mățul, timofitia, piul creștat. Leguminoase perene de nutreț: lucerna, trifoi. Cerințele plantelor, pregătirea terenului și semănatul. Amestecurile de plante perene (graminee și leguminoase). Semănatul. Lucrările de întreținere. Recoltatul, păstratul și depozitul.

Tema 13 (2 ore)

Prepararea nutrețurilor pentru mazăre: porumbul, floarea soarelui, mazărea furajieră, trifoiul, lucerna. Importanța nutrețului murat în asigurarea bazei furajiere. Însolizarea.

Tema 14 (2 ore)

Pășunile și fânețele naturale. Importanța economică a pășunilor naturale. Metode folosite pentru sporirea pășunilor și fânețelor naturale. Curățarea pășunilor și fânețelor prin îndepărtarea fușurilor, mușuroșilor, rebusimilor. Aplicarea îngrășămintelor, însemnătatea. Recoltatul și depozitul fânului.

Cunoștințele agricole se vor preda în țara pe săptămâni astfel:

Lecciónă introductivă	1 oră
I. Cunoștințe despre sol:	0 ore + 1 oră lucrări de laborator
II. Agrotehnică:	13 ore + 2 ore " " "
III. Cultura plantelor de câmp	27 ore + 3 ore " " "
Ore recapitulative și excursii	9 ore.

LUCRĂRI PRACTICE AGRICOLE

Toamnă: 9 săptămâni (15 sept. — 15 noiembrie) — 9 ore.
Iarnă: 4 săptămâni (15 februarie) — 4 ore.
Primăvară: 13 săptămâni (1 mart. — 15 iunie) și în plus
24 ore în perioada 22 martie — 8 aprilie — 27 ore.
Vară: 2 săptămâni (15 — 30 iunie) sumari clasă a VI-a, cel puțin 45 ore.
Total: 30 ore.

Programa lucrărilor practice agricole

I. Lucrări practice agricole de toamnă (9 ore)

Tema 1

Recoltatul plantelor de toamnă: porumb, floarea soarelui, bumbac. Păstratul și depozitul.

Tema 2

Pregătirea terenului pentru semănatul cerealelor de toamnă. Arătura de însămânțare, pregătirea pătului (locului) germinativ al sămînțelor.

Tema 3

Pregătirea sămînțelor pentru semănare (curățatul sămînțelor, stabilirea germinării, tratatul sămînțelor contra bolilor).

Tema 4

Semănatul cerealelor de toamnă. Arătura adâncă de toamnă.

Tema 5

Recoltatul plantelor de nutreț pentru furaj (borcașul, lucerna, trifoiul). Păstrarea și depozitarea fânului.

II. Lucrări practice agricole de iarnă (4 ore)

Tema 6

Lucrări de întreținere și reparații a uneltelor și mașinilor agricole.

III. Lucrări practice agricole de primăvară (37 ore)

Tema 7

Pregătirea terenului pentru însămânțarea de primăvară. Pregătirea sămînțelor și semănatul plantelor din epoca I-a (grâu, orz), ovăz, mazăre, borcașul, trifoiul, lucerna).

Tema 8

Pregătirea terenului și semănatul plantelor din epoca II-a și III-a (lână, cânepă, floarea soarelui, cartof, sfecla, porumbul, iarbă de sudan, bumbacul).

Tema 9

Lucrările de întreținere a culturilor de primăvară (trifoi, prășit, aplicarea îngrășămintelor suplimentare, polenizarea suplimentară, combaterea dăunătorilor).

Tema 10

Recoltatul plantelor de nutreț pentru furaj (borcașul, lucerna, trifoiul). Păstrarea și depozitarea fânului.

IV. Lucrări practice agricole de vară (48 ore)

Tema 11

Continuarea lucrărilor de întreținere a culturilor.

Tema 12

Recoltatul cerealelor.

Programele școlare valabile

în anul 1958 — 1959.

I. ȘCOLI CU LIMBA DE PREDARE ROMÂNĂ

CLASELE I—IV

Sint valabile programele editate în 1957.

CLASELE V—VII

PROGRAME EDITATE 1954: Programa de limbă română cl. V—VII. Programa de lectură literară cl. VI. Programa de limbă rusă cl. V—VII. Programa de matematică cl. V—VII. Programa de istorie cl. V—VI. Programa de geografie cl. V—VI. Programa de științe naturale cl. V—VII. Programa de chimie cl. VII. Programa de engleză (franceză, germană) cl. V—VII. Programa de desen cl. V—VII.

PROGRAME EDITATE 1957: Programa de lectură literară cl. V. Programa de constituție cl. VII. Programa de educație fizică cl. V—VII. Programa de lucrări practice de atelier cl. V—VII.

PROGRAME EDITATE 1955: Programa de geografie cl. VII. Programa de muzică cl. V—VII.

PROGRAME EDITATE 1954: Programa de limbă română cl. V—VII (valabilă pentru lectură literară cl. V—VII). Programa de lectură literară cl. V—VII. Programa de lectură literară cl. V—VII. Programa de lectură literară cl. V—VII.

La programele indicate mai sus, sint valabile următoarele instrucțiuni din 1958: Instrucțiuni pentru reducerea materiei la fizică și chimie cl. VIII—X. Instrucțiuni pentru reducerea materiei la științe naturale cl. VIII—IX.

NOTĂ: A. La școlile și secțiile școlare pentru linierele muncitorești cu limbă de predare română și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, cl. V—X, sint valabile aceleși programe și instrucțiuni ca la cursurile de zi.

B. La clasele a XI-a se vor folosi aceleși programe care au fost valabile în anul școlar 1957—1958 la limba română, fizică, chimie, matematică și la celelalte obiecte se vor folosi programele de limbă rusă cl. VIII—XI (cursuri de zi) ed. 1958.

C. La școlile pedagogice de 4 ani sint valabile programele folosite în anul școlar 1957—1958 publicate în Buletinul M.C. nr. 8 (1957), cu excepția următoarelor obiecte: fizică și chimie cl. X—A. Programa de psihologie cl. X—A. Programa de economie politică cl. X—A. Programa de matematică cl. XI—A. Programa de fizică cl. X—A. Programa de chimie cl. X—A. Programa de anatomie și fiziologie omului cl. X—A. Programa de zoologie cl. XI—A. Programa de geografie cl. IX—A. Programa de desen liniar cl. X—A. Programa de desen liniar cl. XI—A. Programa de muzică cl. X—A.

CLASELE VIII—XI

PROGRAME EDITATE 1958: Programa de noțiuni de teorie literară cl. VIII—A. Programa de literatură română cl. X—A. Programa de limbă rusă cl. VIII—XI. Programa de desen (franceză, germană) cl. VIII—XI. Programa de limbă latină cl. VIII—XI. Programa de istoria literaturii cl. VIII—XI. Programa de didactică și pedagogie cl. X. Programa de psihologie cl. X—A. Programa de economie politică cl. X—A. Programa de matematică cl. X—A. Programa de fizică cl. X—A. Programa de chimie cl. X—A. Programa de anatomie și fiziologie omului cl. X—A. Programa de zoologie cl. XI—A. Programa de geografie cl. IX—A. Programa de desen liniar cl. X—A. Programa de desen liniar cl. XI—A. Programa de muzică cl. X—A.

PROGRAME EDITATE 1957: Programa de literatură română cl. IX—A. Programa de istoria omului mediu cl. IX—A. Programa de matematică cl. IX—A. Programa de fizică cl. IX—A. Programa de chimie cl. X—A și XI—A (valabilă pt. cl. XI). Programa de chimie cl. IX—A. Programa de științe naturale cl. IX—A și XI—A (valabilă pentru clasele a XI-a și XII-a). Programa de zoologie cl. IX—A. Programa de geografie cl. XI—A. Programa de desen (franceză, germană) cl. IX—A. Programa de muzică cl. IX—A. Programa de fizică cl. X—A și XI—A (valabilă pentru clasele a XI-a și XII-a). Programa de chimie cl. X—A și XI—A (valabilă pentru clasele a XI-a și XII-a). Programa de anatomie și fiziologie omului cl. X—A și XI—A (valabilă pentru clasele a XI-a și XII-a). Programa de zoologie cl. XI—A. Programa de geografie cl. IX—A. Programa de desen liniar cl. X—A și XI—A (valabilă pentru clasele a XI-a și XII-a). Programa de desen liniar cl. XI—A. Programa de muzică cl. X—A și XI—A (valabilă pentru clasele a XI-a și XII-a).

PROGRAME EDITATE 1956: Programa de noțiuni de teorie literară cl. VIII (valabilă pentru cl. XI tranziție). Programa de matematică cl. VIII. Programa de fizică cl. VIII. Programa de chimie cl. VIII. Programa de științe naturale cl. VIII—IX. Programa de zoologie cl. VIII. Programa de geografie cl. VIII. Programa de desen (franceză, germană) cl. VIII. Programa de muzică cl. VIII.

La programele indicate mai sus, sint valabile următoarele instrucțiuni din 1958: Instrucțiuni pentru reducerea materiei la fizică și chimie cl. VIII—X. Instrucțiuni pentru reducerea materiei la științe naturale cl. VIII—IX.

NOTĂ: A. La școlile și secțiile școlare pentru linierele muncitorești cu limbă de predare română și cu limbile de predare ale naționalităților conlocuitoare, cl. V—X, sint valabile aceleși programe și instrucțiuni ca la cursurile de zi.

B. La clasele a XI-a se vor folosi aceleși programe care au fost valabile în anul școlar 1957—1958 la limba română, fizică, chimie, matematică și la celelalte obiecte se vor folosi programele de limbă rusă cl. VIII—XI (cursuri de zi) ed. 1958.

C. La școlile pedagogice de 4 ani sint valabile programele folosite în anul școlar 1957—1958 publicate în Buletinul M.C. nr. 8 (1957), cu excepția următoarelor obiecte: fizică și chimie cl. X—A. Programa de psihologie cl. X—A. Programa de economie politică cl. X—A. Programa de matematică cl. X—A. Programa de fizică cl. X—A. Programa de chimie cl. X—A. Programa de anatomie și fiziologie omului cl. X—A. Programa de zoologie cl. XI—A. Programa de geografie cl. IX—A. Programa de desen liniar cl. X—A. Programa de desen liniar cl. XI—A. Programa de muzică cl. X—A.

CLASELE XII—XIII

PROGRAME EDITATE 1954: Programa de limbă română cl. XII—XIII. Programa de matematică cl. XII—XIII. Programa de fizică cl. XII—XIII. Programa de chimie cl. XII—XIII. Programa de științe naturale cl. XII—XIII. Programa de zoologie cl. XII—XIII. Programa de geografie cl. XII—XIII. Programa de desen (franceză, germană) cl. XII—XIII. Programa de muzică cl. XII—XIII.

PROGRAME EDITATE 1957: Programa de limbă română cl. XII—XIII. Programa de matematică cl. XII—XIII. Programa de fizică cl. XII—XIII. Programa de chimie cl. XII—XIII. Programa de științe naturale cl. XII—XIII. Programa de zoologie cl. XII—XIII. Programa de geografie cl. XII—XIII. Programa de desen (franceză, germană) cl. XII—XIII. Programa de muzică cl. XII—XIII.

PROGRAME EDITATE 1954: Programa de limbă română cl. XII—XIII. Programa de matematică cl. XII—XIII. Programa de fizică cl. XII—XIII. Programa de chimie cl. XII—XIII. Programa de științe naturale cl. XII—XIII. Programa de zoologie cl. XII—XIII. Programa de geografie cl. XII—XIII. Programa de desen (franceză, germană) cl. XII—XIII. Programa de muzică cl. XII—XIII.

Programa de istorie R. P. R.

PENTRU CLASA A VII-A (2 ore săptămânal — 62 de ore anual) — PROIECT

Recapitulare — 1 oră.

Cauzele și condițiile dezvoltării necenzurate a societății omenesci; perioadele istoriei universale; trăsăturile principale ale celor cinci orindniri sociale.

Introducere în Istoria R.P.R. — 1 oră.

Obiectul istoriei R.P.R. Izvoarele și periodizarea istoriei R.P.R. Însemnătatea studiului istoriei patriei noastre.

EPOCA VECHIE — 6 ore.

I. COMUNA PRIMITIVĂ PE TERITORIUL PATRIEI NOASTRE — 2 ore.

1. Patria noastră în epoca pietrei și a metalelor — 1 oră.

a) Vechimea vieții omenesci pe teritoriul patriei noastre; perioadele istoriei comune primitive pe teritoriul țării noastre.

b) Viața locuitorilor patriei noastre în epoca pietrei paleolitică (nomadismul, uneltile, focul, arcul); neoliticul (uneltile și ocupațiile; viața sedentară; gînta și tribul).

c) Viața strămoșilor noștri în epoca metalelor: uneltile și arme din metal; Dezvoltarea agriculturii; apariția meșteșugurilor și a schimbului; apariția proprietății private.

2. Civilizația daco-geților — 1 oră.

a) Tracii; daco-geții (vechimea lor pe teritoriul Daciei; cele mai vechi știri despre daco-geți; descoperirile arheologice).

b) Ocupațiile dacilor; așezările, locuințele și portul lor.

c) Ștafetă feudală romno-bunărică și influența lui în nordul Dunării.

d) Năvălirea tătarilor și urmările ei; lupta împotriva tătarilor.

II. ORINDNIREA SCLAVAGISTĂ ÎN DACIA — 2 ore.

1. Formarea statului dac; luptele cu romanii — 1 oră.

a) Formarea statului dac: uneltile de triburi (Dromicete); luptele de apărare împotriva macedonenilor; organizarea politică în timpul lui Burebista; relațiile cu romanii; accentuarea diferențelor sociale; statul dac în timpul lui Decebal.

b) Cucerirea Daciei de către romanii: cauzele și caracterul războaielor daco-romane; începutul luptelor de apărare împotriva romanilor; deslășurarea celor două războaie daco-romane; apărarea eroică a dacilor; transformarea unei părți din Dacia în provincie romană.

2. Dacia în timpul stăpînirii romane — 1 oră.

a) Întinderea Daciei romane; situația populației băștinașe; colonizarea și procesul de romanizare în Dacia; influența romană în afara provinciei Dacia.

b) Organizarea administrativă și militară a Daciei romane; viața economică (dezvoltarea agriculturii, meșteșugurilor și minerului); principalele așezări din Dacia romană; organizarea socială (accentuarea sclaviei în Dacia romană; producătorii liberi).

c) Eliberarea Daciei de sub stăpînirea romană (lupta pentru eliberarea Daciei și întărirea presiunii populației dacice; retragerea așezărilor dacice; retragerea populației dacice din Dacia).

d) Insemnătatea întemeierii Țării Românești.

III. PERIOADA DE TRECERE LA FEUDALISM (sec. III—X) — 2 ore.

1. Dacia în timpul migrației popoarelor (sec. III—X) — 1 oră.

a) Situația dacoromanilor în începutul migrației popoarelor (primele popoare migratoare; relațiile sociale din Dacia).

b) Răspîndirea creștinismului în Dacia.

c) Ștăvil pe teritoriul patriei noastre: progresele vieții economice și sociale în Dacia ca urmare a conviețuirii și influenței reciproce dintre dacoromani și slavi.

II. DEZVOLTAREA FEUDALISMULUI PE TERITORIUL ROMÂNIEI (SFÎRSITUL SEC. XIV — ÎNCEPUTUL SEC. XVIII) — 14 ore.

1. Dezvoltarea țărilor romine în sec. XV (consolidarea feudalismului și lupta împotriva turcilor) — 6 ore.

A. DEZVOLTAREA ȚĂRII ROMÂNIEI ÎN TIMPUL LUI MIRCEA CEL BĂTRÎN — 1 oră.

a) Întinderea Țării Românești în timpul lui Mircea cel Bătrîn.

b) Dezvoltarea economică și socială (agricultura, meșteșugurile, mineritul, comerțul, furigurile); clasele sociale; consolidarea instituțiilor feudale; cultura.

c) Politică externă: legăturile cu Țara Românească, Transilvania și Polonia; ajutorul dat de moldovenii poporului polon împotriva cavalerierilor teutoni; prima luptă cu turcii.

d) Însemnătatea domniei lui Alexandru cel Bun; slăbirea Moldovei după Alexandru cel Bun.

C. DEZVOLTAREA TRANSILVÂNIEI ÎN SEC. XIV—XV; RĂSCOALA DE LA BOBLINA — 1 oră.

a) Dezvoltarea economică și socială (agricultura, meșteșugurile, mineritul, comerțul, orașele; întărirea feudalismului — serbia țăranilor romini și unguri; întărirea nobilimii); dominația bisericii catolice; legăturile cu Țara Românească și Moldova.

b) Războala de la Boblina; cauzele ei; influența mișcării husite; lupta comună a iobagilor romini și unguri; „Unio trium nationum” (caracterul ei reacionar și de clasă); importanța războaielor.

3. Dezvoltarea țărilor romine în sec. XVII și în prima jumătate a sec. XVIII (lupta pentru independența în timpul lui Ioan de Hunedoara și Vlad Tepeș) — 1 oră.

a) Situația Țării Românești după Mircea cel Bătrîn; slăbirea autorității domnești; Vlad Dracul; accentuarea presiunii otomane asupra țărilor romine și Ungariei.

b) Politică antotomănană a lui Ioan de Hunedoara; legăturile cu Țara Românească și Moldova; principalele lupte cu turcii; Ioan de Hunedoara — voevod al Transilvaniei și guvernator al Ungariei; căderea Constantinopolului și întărirea pericolului otoman; victoria de la Belgrad; continuarea politicii antotomane în timpul lui Matei Corvin.

c) Întărirea Țării Românești în timpul lui Vlad Tepeș; legăturile cu

Moldova, Transilvania și Ungaria; luptele de apărare împotriva turcilor; însemnătatea domniei lui Vlad Tepeș.